

Gaj

Lorena Craia

Știam că după cerul zdrențaros
Diavolii se-ntrec în D'arts și cros

Băbuțele, cu aripi sângerii
Și cu bastoane mici, ca de copii,
Se întreceau și ele, câteodată,
La o șepțică suie, demodată.

Și-mpreunam din mâini împrumutate
Pentru această mie de păcate,
Dar, pare-se că nimeni n-asculta.

În pauza de masă, la cafea,
Un Scaraoțchi tânăr, pișicher,
Turna cu sânge și ură, până-n cer,
Din ceașca nebăută, amăruie,
Și iadul se nălța o cetățuie
Cu turla până-n patul meu de fier.

Credeam că-s îngeri simpli, servitori,
Aceia care tot dădeau târcoale
Și care încercau să mă mai scoale
Din nebunia porților de flori.

Aveau halate albe, foarte lungi,
Acopereau cămășile în dungi;
Atunci am înțeles că noi, la școală,
Nu învățam ce e chinta regală.

18 martie 2017 - 16 decembrie 2018, Constanța